Bizalmas tanácsok[1]

21: 1 Akkor új egeket és új földet láttam, mert az első egek és a föld elpusztult, az első[2] tenger sem volt többé. 2 És én, Johanán, láttam a megkülönböztetett[3] várost, az új Jeruzsálemet, az egekből a földre szállni, és fel volt ékesítve[4], mint egy feleség, aki a férje előtt díszeleg.

3 És hallottam egy nagy hangot a trónról, amely ezt mondta: „Nézd! – JHVH sátora az emberekkel van, és ő lesz az Istenük, és ők lesznek a népe!”[5] 4 És JHVH Isten minden arcról letörli a könnyeket,[6] és nem uralkodik többé a halál, sem semmilyen szenvedés[7], sem sírás, sem nyomorúság[8], mert a korábbiak elmúltak!”

5 És aki a trónon ült, ezt mondta: „Nézd! Mindent újjá alkottam!” Aztán így szólt hozzám: „Írd le, mert ezek a szavak igazak!” 6 És ezt mondta nekem: "Mindennek vége, Én vagyok az első és az utolsó, a kezdet és a vég, és a szomjazónak ingyen adom az élővizet! 7 Aki győz, mindennek az örököse[9] lesz,[10] és én az Istene leszek, és ő lesz a fiam. 8 De azoknak, akik nem hisznek, és a gyilkosoknak és a paráznáknak és a varázslóknak és a hazugoknak én adom meg a büntetésüket a Siól tüzéből, amely tűzzel és kénnel ég, és ez a második halál.”

---

[1] Héberül ‘Eleh Ha-Sodot’ vagy ‘Sodot’ ejtsd ‘szodot’, közismerten a Jelenések könyve.
[2] Valószínűleg szóismétlés kerülése van itt (a szövegkörnyezetből következően). John nem feltétlenül azt mondja, hogy az új földnek nincs tengere, hanem inkább azt, hogy az első ég és föld elmúlt, még az [első] tenger is eltűnt.
[3] Szó szerint ’elválasztott’, ’elkülönített’. Bűntől és tisztátalanságtól elkülönített, azaz Isten számára megkülönböztetett. A latin 'sanct.' és 'sanctus' szavakból származó magyarra nem lefordított, hanem a latinból magyarra átírt "szent" latin szó nem adja vissza az eredeti szó jelentését, mert a szent jelentése "fedhetetlen", "elrendelt" és "megállapított", továbbá közismert jelentése "ártatlan", "jámbor" és "erkölcsös". A görög kéziratokban a ’hagiosz’ szó áll, ami „Istennek elválasztott vagy Isten által elválasztott”. Például a szó nem lenne használható hitbeli rang értelemben vagy kitüntetésre. Belátható az is, hogy halott ember testrésze, ami bibliai értelemben tisztátalan vagy egy üzleti tevékenységet folytató gyógyszertár vagy utca, az nem Isten számára elválasztott.
[4] Vagy “díszítve”.
[5] Hasonlítsd össze Ez 37:26-27 versekkel.
[6] Idézve Ézs 25:8-ból.
[7] Vagy “fájdalom”.
[8] Vagy “elnyomás”.
[9] Vagy “tulajdonosa”.
[10] Hasonlítsd össze a Zsid 1:2 és Róm 8:17. versekkel.

9 Ekkor odajött hozzám egy a hét hírnök közül, akinek a kezében volt a hét
utolsó csapással teli edény, és így szólt hozzám: „Gyere, nézd meg a feleséget,
a Bárány menyasszonyát!” 10 Így felvezetett engem egy nagy és magas hegyre,
és megmutatta nekem[11] a nagy várost, a megkülönböztetett várost
Jeruzsálemet, amely az egekből szállt alá a földre. 11 És JHVH dicsősége volt
rajta[12], és fényforrása olyan volt, mint a drágakő[13] fénye, amelyet jáspisnak
neveznek.

12 És nagy fala volt és tizenkét kapuja; és a kapuknál tizenkét hírnök volt, és
rajtuk Izráel tizenkét törzsének tizenkét neve[14]. 13 Keleten három kapu volt,
nyugaton három, északon három és délen három kapu. 14 És a város falának
tizenkét alapja[15] volt, és azokra volt írva a Bárány tizenkét küldöttjének[16] a
neve.

15 És annak, aki beszélt velem, arany nádszál volt a kezében, hogy megmérje
vele a várost, a falat és a kapukat. 16 És a város úgy terült el, mint egy tér[17], és a
hossza ugyanannyi volt, mint a szélessége, és megmérte a várost a náddal, a
mező tizenkétezer öl[18], és a város hossza, szélessége és magassága ugyanaz
volt.

17 Falai pedig száznegyvennégy könyök hosszúak voltak emberi mérték
szerint, amilyen egy hírnöknek[19] is van.

---

[11] Vagy esetleg „és ott megjelent nekem”.
[12] Vagy „felette”.
[13] Vagy „értékes”, „drága”, szó szerint „jó”.
[14] A versszak előző részéből érthető elöljárós szerkezet. (a szóismétlés elkerülése gyakori a héber Ószövetségben). Alkalmazott jelentés: 'és a kapukon volt a tizenkét név'.
[15] Vagy "alapfala."
[16] A görög kéziratokban lévő szó itt az ‘aposztolosz’, aminek van érthető klasszikus görög jelentése, ami a “kiküldött” vagy “követ”. Tehát a görögből hangzást megőrzően átírt és nem magyarra lefordított ‘aposztolosz’ szónak nincs önállósult ’apostol’ jelentése, hanem a héber kézirattal azonos „küldött” jelentésű.
[17] Vagy „négyzet alak”.
[18] Vagy "mezei sírok" vagy "sírkertek" mérete. Ez valószínűleg egy hagyományos távolságmértéket jelöl, amely a zsidó szokásokon és törvényeken alapul (hasonló kifejezés pl. "egy szombati napi járóföld"). A Misna különböző szokásokat jegyez fel a sírok közötti távolságról (4-8 könyök), valamint arról a földterületről, amely "tisztátalanná" válik, amikor egy sírhelyet felszántanak a mezőn (100 könyök). Lásd Misna Názír 9:3; Misna Bava Batra 6:8; Misna Oholot 17:1. Vesd össze még Jel 14:19-el.
[19] Héberül: 'mal'ach', ejtsd 'máláh'. Emberi és mennyei hírvivőkre egyaránt használatos. Az 'angyal' szó nem fordítás - csak a görög 'aggelos' szó hangzását megőrző átírás magyarra. A mennyei 'mal'achim' (többesszámban) vagy hírnökök különböznek a kerluboktól; nekik nincsenek szárnyaik, és férfiként jelennek meg. ('Angyalok' és 'emberek' szavak felcserélhetők - lásd pl. 1Móz 18. Hasonlítsd össze a Máté 28:2-5 és

18 (106v) A fal pedig jáspisból[20] volt, a város pedig tiszta aranyból. 19 És a fal
alapjait – még a városét is – ékkövekkel[21] díszítették: az első alap jáspis[22] volt,
a második zafír[23], a harmadik [kalcedon][24], és a negyedik türkiz[25], 20 és az
ötödik rubin[26], és a hatodik karneol[27], és a hetedik kristály[28], és a nyolcadik
topáz[29] és a kilencedik krizolit[30], és a tizedik achát, a tizenegyedik jácint és a
tizenkettedik [ametiszt][31].

21 És a tizenkét kapu drágakövekből[32] volt, minden kapu egy drágakőből[33] volt.
És a város nyílt terei[34] tiszta aranyból voltak, olyanból mint a tiszta üveg. 22 És
nem láttam benne imaházat, mert a Seregek Ura volt az imaházuk[35], és a
Bárány. 23 És a városnak nincs szüksége a nap vagy a hold fényére,[36] mert
JHVH dicsősége a fényforrás számukra, és annak fénye a Bárány. 24 És a
megkülönböztetett népek[37] ebben a világosságban járnak majd, és a föld
királyai ebbe viszik be a gazdagságukat.[38] 25 És a kapuik folyamatosan nyitva
lesznek, éjjel-nappal nem lesznek bezárva,[39] mert nem lesz éjszaka[40]. 26 És ide
viszik be a nemzetek a dicsőségüket és a tiszteletüket. 27 De nem
közelíthetnek hozzá idegenek, csak azok, akiknek a neve be van írva az élet
könyvtekercsébe.

János 20:12 és Márk 16:5 és Lukács 24:4, lásd még Zsid 13:2).

[20] Vagy talán „jáde”. Számos drágakő pontos azonosítása vitatott.

[21] Vagy „értékes”, „drága”, szó szerint „jó”.

[22] Vagy talán „jáde”.

[23] Vagy egy speciális zafírfajta, az úgynevezett ‘lapis lazuli’.

[24] Vagy esetleg 'achát' – a kézirat egy idegen nyelven 'kalcedon'-t ír.

[25] Vagy esetleg „malachit”.

[26] Vagy esetleg „sardius”.

[27] Vagy esetleg „ónix”.

[28] Héberül: „אחלמה” (achlamah vagy amethyst) – lásd a 22:1 fejezetet, ami azt jelzi, hogy a „אחלמה” nem vörös vagy barna jáspis, ahogyan azt általában hiszik.

[29] Vagy esetleg 'berill' vagy 'krizolit'.

[30] Vagy esetleg „topáz”.

[31] A kéziratban „idegen nyelven ametisztnak hívják”.

[32] Vagy „ékszerekből” vagy „gyöngyökből”.

[33] Vagy „ékszerből” vagy „gyöngyből”.

[34] Vagy esetleg „utcái”.

[35] Jáhveh (az Úr) dicsősége betölti az egész várost, és az egész város Jáhveh sátora lesz, ami az emberekkel van (lásd az 1-3. verset).

[36] Lásd Ézs 60:19-20.

[37] Vagy „nemzetek”.

[38] Hasonlíts össze az Ézs 60:5 és 60:11 versekkel.

[39] Többnyire az Ézsaiás 60:11-ből idézve.

[40] Ez azt jelenti, hogy nem lesz „sötétség” a városban, még éjszaka sem.